

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 48.

Vydána dne 29. května 1946.

Cena Kčs 2.60.

O B S A H:

(107.—110.) 107. Zákon o úpravě stavební činnosti a přidělu stavebních hmot. — 108. Nařízení, kterým se zrušuje Úschovna bromadných sirotčích pokladen v Brně. — 109. Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 13. února 1946, č. 33 Sb., o oddělení některých křivd způsobených českému pracujícímu dorostu. — 110. Nařízení o zrušení nebo změně rozhodnutí správních úřadů z doby nesvobody a o úřadech zřízených v době nesvobody

107.

Zákon

ze dne 7. května 1946

o úpravě stavební činnosti a přidělu stavebních hmot.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Úprava stavební činnosti.

(1) Po přechodnou dobu nedostatku stavebních hmot se smějí prováděti stavby jedině tehdy, když příslušný úřad pro ně přidělí potřebné vázané stavební hmoty (§ 2, odst. 1) Stavbami se rozumějí všechny stavební práce na stavbách pozemních, železničních, silničních, mostních, vodohospodářských, hlubinných a jiných (a to i práce udržovací) a stavební práce řemeslnické, pokud je při všech těchto pracích třeba vázaných stavebních hmot.

(2) Omezení podle odstavce 1 se nevztahuje

a) na stavby, pro něž byla po osvobození v roce 1945 podle dosavadních předpisů povolena výjimka ze zákazu staveb,

b) na stavby, k nimž je třeba jen stavebních hmot, které možno nabývatí volně (podle § 2, odst. 4 nebo stavební hmoty, které nejsou vázány) a

c) na práce řemeslnické, které nejsou prováděny v souvislosti s vlastními stavebními

pracemi a pro něž postačí vázané stavební hmoty přidělené řemeslníku k provozu živnosti.

(3) Vázané stavební hmoty lze přiděliti jediné pro stavby, jejichž provedení je buď naléhavě nutné z veřejných důvodů nebo v životním zájmu stavebníkově, a to v rozsahu přiměřeném jejich účelu a v souhlasu s hospodářskými, dopravními, zdravotními a jinými veřejnými zájmy. Nutnost stavby potvrzuje

a) místní národní výbor, jde-li o soukromé stavby obytné, a

b) příslušný ústřední úřad nebo podřízený úřad jím zmocněný při všech ostatních stavbách.

(4) Ustanovení nařízení předsedy nejvyššího úřadu pro zásobování ze dne 14. července 1942, č. 127 Sl. z., o omezení provádění staveb, zůstávají nedotčena se změnou vyplývající z ustanovení § 3, odst. 2.

§ 2.

Vázané stavební hmoty

(1) Vázanými stavebními hmotami jsou železo, dřevo, cement, cihly, tašky, součásti montovaných staveb a krycí a izolační lepenka. Tyto hmoty (s výjimkou podle odstavce 4) možno nabývatí jen tehdy, když byly příslušným úřadem přiděleny. Výrobci jsou povinni hlásiti všechny vázané stavební hmoty, které vytěží nebo vyrobí, ministerstvu zemědělství, na Slovensku povereníctvu pre pôdohospodárstvo a pozemkovú reformu, jde-li o těžbu nebo

zpracování dřeva, a ministerstvu průmyslu, na Slovensku povereníctvu pre priemysel a obchod, jde-li o výrobu ostatních hmot.

(2) Hospodářská rada rozhodne, jaké množství jednotlivých vázaných stavebních hmot se přikáže pro stavby, a rozdělí je podle potřeby a naléhavosti s ohledem na hospodářský plán v části (kontingenty), které spravují

1. ministerstvo dopravy

a) pro veřejné nebo soukromé stavby — tedy i všechny stavby k účelům průmyslovým, živnostenským a zemědělským — pokud nejde o stavby uvedené v písmenu b) nebo v bodu 2 nebo 3 tohoto odstavce,

b) pro stavby souvisící s provozem všech drah (státních i soukromých, včetně drah lanových, visutých, trolejbusů a vleček průmyslových závodů),

2. ministerstvo národní obrany pro stavby k účelům vojenským,

3. ministerstvo pošt pro stavby souvisící s provozem poštovním a telekomunikačním.

(3) Na menší stavby (§ 3, odst. 2) přidělí správci kontingentů přiměřené množství vázaných stavebních hmot do správy svým podřízeným stavebním, po případě jiným úřadům, příslušným pro obor určitých zvláštních staveb (na př. železničním, báňským).

(4) Ministerstvo zemědělství, pokud jde o dřevo, a ministerstvo průmyslu, pokud jde o ostatní vázané hmoty, mohou vyhláškou v úředním listě stanovit, až do jakého množství a za jakých podmínek možno tyto hmoty získávatí volně.

(5) Pro potřebu na stavby uvedené v odstavci 2, č. 1 a 3 na Slovensku přidělí Hospodářská rada přiměřené množství stavebních hmot; tyto části kontingentu spravuje povereníctvo pre priemysel a obchod, které také rozhoduje o přidělu stavebních hmot. Působnost, příslušející podle § 1, odst. 3, písm. b) a § 2, odst. 4 jednotlivým ústředním úřadům, vykonává na Slovensku příslušné povereníctvo. Opatření podle § 2, odst. 4 vyhlásí na Slovensku povereníctvo pre priemysel a obchod v Úradnom Vestníku.

(6) Působnost, jež podle tohoto zákona přísluší okresním národním výborům a jež svou povahou náleží na Slovensku do oboru působnosti státních stavebních úřadů, vykonávají tam tyto úřady.

§ 3.

Řízení o přidělu vázaných stavebních hmot.

(1) K žádosti o povolení ke stavbě připojí stavebník vedle příloh předepsaných podle příslušných zvláštních předpisů (stavebních řádů, vodního zákona a pod.):

a) potvrzení nutnosti stavby (§ 1, odst. 3),

b) trojnásobně, při menších stavbách (odstavec 2) dvojnásobně výpočet všech potřebných vázaných stavebních hmot, v němž uvede, které z nich a v jakém množství má již ve vlastnictví nebo držbě, a stavební rozpočet nebo odhad stavebního nákladu. Výpočet potřeby hmot a stavební rozpočet nebo odhad stavebního nákladu musí být pořízen nebo potvrzen osobou oprávněnou k provádění stavby navrženého způsobu a druhu a potvrzen stavebním úřadem.

(2) Jde-li o stavbu o celkovém stavebním nákladu do 200.000 Kčs, přezkoumá stavební nebo jiný příslušný úřad žádost a přihlížející k svým příkazaným a dosud nerozděleným vázaným stavebním hmotám, přidělí je v množství, jehož potřebu zjistil odborným přezkoušením stavebního návrhu, a na Slovensku současně povolí výjimku ze zákazu staveb.

(3) Převyšuje-li celkový stavební náklad 200.000 Kčs, předloží úřad příslušné doklady [odstavec 1, písm. a) a b)] s jedním stavebním plánem a se svým posudkem příslušnému ústřednímu úřadu (§ 2, odst. 2 a 5), který rozhodne o přidělu.

(4) Při stavbách, které provádí stát, země, okres, město pověřené úkoly stavebního úřadu nebo podnik, ústav nebo fond jimi spravovaný, přezkouší stavební návrh svým odborným technickým úředníkem úřad, do jehož oboru působnosti stavba náleží. Příslušný posudek se přiloží k žádosti o povolení stavby. Rozhodl-li příslušný ústřední úřad již předem o přidělu vázaných stavebních hmot, odpadá řízení podle tohoto paragrafu.

(5) Řízení podle odstavce 2 nebo 3 se provede zpravidla před řízením předepsaným podle příslušných zvláštních předpisů; povolení potřebné k provedení stavby budiž vydáno teprve potom, když bylo o žádosti za přiděl vázaných stavebních hmot kladně rozhodnuto. V případech podle odstavce 2 přidělí stavební nebo jiný příslušný úřad vázané stavební hmoty zároveň s vydáním povolení ke stavbě.

(6) Není-li potřebí povolení ke stavbě nebo bylo-li již dříve uděleno a je dosud platné,

podá stavebník žádost o přiděl vázaných stavebních hmot se všemi předepsanými doklady u věcně příslušného úřadu své stolice. Bylo-li se stavbou již začato, vypracuje se předepsaný výpočet potřeby stavebních hmot a stavební rozpočet nebo odhad stavebního nákladu jen pro zbývající práce a připojí se dále popis prací již provedených a podle potřeby stavební plán, po případě i fotografický snímek.

(7) Na přiděl vázaných stavebních hmot není právního nároku.

(8) Vázaných stavebních hmot smí býti použito jediné pro tu stavbu, pro kterou byly přiděleny. Ty z nich, kterých z jakýchkoli důvodů nebylo použito pro tuto stavbu, musí stavebník neprodleně hlásiti úřadu, který mu je přidělil, a nakládati s nimi podle jeho pokynů. Bude-li vlastníku uloženo, aby je postoupil jiné osobě, určí stavební úřad náhradu ve shodě s cenovými předpisy. Na správné používání přidělených stavebních hmot dozírá příslušný ústřední úřad nebo podřízený úřad jím zmocněný.

(9) Pro stavby uvedené v § 2, odst. 2, č. 1, písm. b), č. 2 a č. 3 mohou příslušná ministerstva — pokud jde o Slovensko, v dohodě s příslušnými poverenictvy — upravití řízení odchýlně. Jde-li o stavby nestátní, stane se tak vyhláškou v Úředním listě, a pokud jde o Slovensko, v Úradnom Vestníku.

§ 4.

Zvláštní úprava přidělu stavebních hmot pro obnovu postižených obcí.

(1) Při stavbách prováděných podle zákona ze dne 12. dubna 1946, č. 86 Sb., o stavební obnově, podá zmocněnec pro obnovu (§ 3 uvedeného zákona) u okresního národního výboru — na Slovensku u státního stavebního úřadu — dvojmo návrh na hromadné přidělení stavebních hmot pro stavby zahrnuté do jednotné stavební akce (§ 11 téhož zákona). K návrhu připojí ve dvojím vyhotovení:

a) úředně potvrzený výpis z výměru o obnově [§ 8, odst. 2, písm. b) a odst. 3, písm. h), ch) a i) téhož zákona],

b) označení prováděných staveb jmény stavebníků a čísly popisnými, po případě čísly stavebních parcel,

c) odhad stavebního nákladu jednotlivých staveb a měřením nebo odhadem zjištěná množství vázaných stavebních hmot podle

druhu a jejich celkové součty pro jednotlivé stavby

(2) Okresní národní výbor — na Slovensku státní stavební úřad — předloží po odborném přezkoumání návrh se svou zprávou ministerstvu dopravy (veřejná správa technická) — na Slovensku poverenictvu pre priemysel a obchod — k rozhodnutí. Hromadné přiděly vázaných stavebních hmot vydá okresní národní výbor — na Slovensku státní stavební úřad — zmocněnci pro obnovu, který je po provedení stavby přesně vyúčtuje.

(3) Postup podle odstavců 1 a 2 je přípustný i mimo jednotnou stavební akci, je-li v obci obnovován jednotlivě větší počet stavebních objektů. K návrhu na hromadný přiděl vázaných stavebních hmot se v tomto případě připojí výpis z ustanovení výměru o obnově [§ 8, odst. 2, písm. b) a odst. 3, písm. h) a i) zákona č. 86/1946 Sb.] s vyznačením, kolik ze staveb předvídaných výměrem již bylo vybudováno a kolik z vázaných stavebních hmot, odhadnutých výměrem podle § 8, odst. 3, písm. i) téhož zákona, bylo snad již spotřebováno na jednotnou stavební akci nebo na jednotlivě prováděné obnovy.

§ 5.

Změny a úlevy

Vláda — na Slovensku po dohodě se Sbořem povereníků — může nařízením:

1. měniti částku, která je podle § 3, odst. 2 a 3 rozhodná pro příslušnost úřadu,
2. poskytnouti úlevy z omezení podle předchozích ustanovení, po případě
3. tato omezení vůbec zrušiti.

§ 6.

Trestní ustanovení.

Jednání nebo opomenutí přičinící se předpisům tohoto zákona trestají okresní národní výbory pokutou do 100.000 Kčs nebo vězením (uzamčením) do 6 měsíců nebo oběma těmito tresty. Zároveň s pokutou se vyměří pro případ nedobytnosti náhradní trest vězení (uzamčení) podle míry zavinění do 6 měsíců. Byl-li vedle pokuty uložen trest na svobodě, nesmí spolu s náhradním trestem vězení (uzamčení) činiti více než 6 měsíců. Při potrestání osoby oprávněné vésti nebo podnikati stavbu nebo potvrzovati správnost technických výpočtů, plánů a pod. může býti mimo to vyslovena ztráta jejího oprávnění na určitou dobu.

§ 7.

Přechodná ustanovení.

(1) Zrušuje se s výjimkami podle odstavce 2 použitelnost předpisů, jež jsou v rozporu s ustanoveními tohoto zákona, zejména vládního nařízení ze dne 30. dubna 1943, č. 118 Sb., o nové úpravě zákazu staveb, nařízení č. 127/1942 Sl. z. a předpisů je méněfich a doplňujících.

(2) Trestních ustanovení vládního nařízení č. 118/1943 Sb. lze použítí nadále v řízení pro přestupky tohoto nařízení, pokud byly spáchány po 4. květnu 1945 a řízení nebylo dosud skončeno.

§ 8.

Závěrečná ustanovení.

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem po vyhlášení; provedou jej ministři dopravy, národní obrany a pošt v dohodě se zúčastněnými ministry

Dr. Beneš v. r.

Dr. Stránský v. r.

gen. Hasal v. r.

gen. Svoboda v. r.

Hála v. r.

108.

Vládní nařízení

ze dne 14. května 1946,

kterým se zrušuje Úschovna hromadných sirotčích pokladen v Brně.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 90 ústavní listiny, § 99 zákona o organizační soudů a čl. V, odst. 2 nesporného patentu:

§ 1.

Úschovna hromadných sirotčích pokladen v Brně, zřízená vládním nařízením ze dne 29. března 1928, č. 50 Sb., jímž se zrušují schovací úřady civilních soudů v Praze a v Brně, se dnem 1. července 1946 zrušuje; agenda, kterou dosud vykonává, přechází tímto dnem na berní úřad, který bude určen vyhláškou ministra financí, uveřejněnou ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě s ministrem spravedlnosti.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Kopecký v. r.

Ursíny v. r.

Duriš v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Pietor v. r.

Nosek v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Majer v. r.

Dr. Drtina v. r.

Dr. Clementis v. r.

Lichner v. r.

109.

Vládní nařízení

ze dne 7. května 1946,

kterým se provádí zákon ze dne 13. února 1946, č. 33 Sb., o odčinění některých křivd způsobených českému pracujícimu dorostu.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1, odst. 4 a § 4, odst. 2 zákona ze dne 13. února 1946, č. 33 Sb., o odčinění některých křivd způsobených českému pracujícimu dorostu:

§ 1.

(1) Žádosti o převedení do učebního poměru podle § 1, odst. 1, písm. a) zákona č. 33/1946 Sb. (dále jen zákon) a žádosti o připuštění k závěrečné zkoušce uěnovské [§ 1, odst. 1, písm. b) zákona] se podávají u obchodní a živnostenské komory (dále jen komory), příslušné podle místa nynějšího zaměstnání, po případě bydliště. Údaje, o něž se žádosti opírají, jest hodnověrně doložití.

(2) Komora vrátí žadatelům jejich formálně vadné žádosti, lze-li vady odstraniti, a udělí jim přiměřenou lhůtu k nápravě nedostatků, které vytkne. Odmítne žádosti formálně vadné, jakož i žádosti podané po uplynutí lhůty podle § 6 zákona nebo lhůty udělené podle první věty k nápravě nedostatků.

(3) Jinak přezkoumá komora, zda žadatel splňuje podmínky uvedené v § 1, odst. 1 zákona.

Odbornou způsobilost žadatele v učebním oboru, o který jde, zjistí z příkazu komory tříčlenná komise, kterou jmenuje komora z odborníků z řad učitelů učňovských škol a osvědčených členů zkušebních komisí pro závěrečné zkoušky učňovské, po případě z jiných odborníků, zejména odborných referentů příslušných ústavů pro zvelebování živností. Jednání komisí zúčastní se dále s poradním hlasem odborníci ze stavu zaměstnanců okresních úřadů ochrany práce, které určí ministerstvo ochrany práce a sociální péče.

§ 2.

(1) Podle výsledku přezkoumání odborné způsobilosti žadatele navrhne komise:

a) aby žadatel byl převeden do učebního poměru, a to buď po skončení doplňovacího theoretického, po případě praktického školení (dále jen školení) nebo bez školení, nebo

b) aby žadatel byl po předchozím školení připuštěn k závěrečné zkoušce učňovské, nebo

c) aby žadatel byl po předchozím školení nebo bez školení převeden do učebního poměru, ačkoliv žádá o připuštění k závěrečné zkoušce učňovské podle § 1, odst. 1, písm. b) zákona (§ 1, odst. 2 zákona), nebo

d) aby žádosti nebylo vyhověno.

(2) Podá-li komise návrh uvedený v odstavci 1, písm. a) nebo c) navrhne zároveň, jaká část doby konání pomocných prací (§ 1, odst. 1 zákona) má být započtena do učební doby. Podá-li komise návrh podle odstavce 1, písm. a), b) nebo c) s podmínkou předchozího školení, určí také jeho délku (§ 3, odst. 1).

(3) Žádosti uchazečů, kteří se mají podrobiti školení, zašle komora příslušné krajské radě odborů. Jinak rozhodne o žádostech za připuštění k závěrečné zkoušce učňovské [odstavec 1, písm. d)], nebo rozhodne o započtení doby (§ 1, odst. 3 zákona) a postoupí žádosti o převedení do učebního poměru s návrhem komise [odst. 1, písm. a) a d)] k rozhodnutí okresnímu úřadu ochrany práce. Stejně tak postoupí tomuto úřadu žádosti o připuštění k závěrečné zkoušce učňovské s rozhodnutím o započtení doby podle § 1, odst. 3 zákona, rozhodne-li, že žadatel nebude připuštěn k závěrečné zkoušce učňovské, že však může být převeden do učebního poměru bez školení [odst. 1, písm. c)].

§ 3.

(1) Školení provádějí školy práce Ústřední rady odborů (dále jen škola práce) v součin-

nosti a příslušnými učňovskými školami ve zvláštních kursech. Kursy jsou jednoměsíční, dvouměsíční a tříměsíční. Praktické školení se přizpůsobí jednak stanovené délce školní, jednak znalostem a zručnostem účastníka kursu. Theoretické školení se přizpůsobí se zřetelům k stanovené délce školní a jeho účelu [§ 2, odst. 1, písm. a) až c)] vyučovacím osnovám odpovídajících ročníků učňovské školy

(2) Škola práce potvrdí účastníkům, že absolvovali kurs. Učňovská škola vydá účastníkům kursu, kteří se podrobili theoretickému školení, po vykonání zkoušky vysvědčení nahrazující vysvědčení o návštěvě odpovídajících ročníků učňovské školy.

§ 4.

Škola práce vrátí komoře žádosti uchazečů s opíjí polvrzení o absolvování kursu. Komora postoupí žádosti uchazečů, kteří mají být převedeni do učebního poměru, s návrhem komise a se svým rozhodnutím o započtení doby (§ 1, odst. 3 zákona), příslušnému okresnímu úřadu ochrany práce k rozhodnutí. Ustanovení § 2, odst. 3, věty třetí platí obdobně. Komora rozhodne o žádostech uchazečů, kteří mají být podle návrhu komise [§ 2, odst. 1, písm. b)] po předchozím školení připuštěni k závěrečné zkoušce učňovské.

§ 5.

Osoby, které byly připuštěny k závěrečné zkoušce učňovské a nevykonaly ji s úspěchem, mohou ji opakovati nejdříve po třech měsících.

§ 6.

K závěrečné zkoušce učňovské podle § 4, odst. 1 zákona mohou být připuštěni učňové vykazující alespoň dvě třetiny učební doby:

1. kteří zameškali část učební doby činnou účastí v odboji proti okupantům, nebo

2. kteří byli okupanty pro činnou účast v odboji nebo z národnostních, rasových nebo politických důvodů věznění, nebo kterým bylo ze zmíněných důvodů jinak znemožněno řádně pokračovati v učení, nebo

3. jejichž rodiče nebo jiní příslušníci rodiny, kteří pečovali o jejich výživu, byli okupanty pro činnou účast v odboji nebo z národnostních, rasových nebo politických důvodů usmrceni, nebo se stali v důsledku persekuce neschopni výdělku, nebo

4. kteří byli za okupace déle než tři měsíce pracovním nasazením mimo učební závod a nevykonávali v době pracovního nasazení práce, spadající do jejich učebního oboru nebo do příbuzného oboru, nebo

5. kteří vstoupili do učení jen proto, že za okupace pro uzavření odborných a vysokých škol nebo pro omezení počtu žactva na odborných nebo středních školách nemohli navštěvovat tyto školy, a kteří nyní řádně pokračují ve studiu na těchto školách.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října 1945; provedou je ministři ochrany práce a sociální péče, školství a osvěty, průmyslu a vnitřního obchodu.

Pierlinger v. r.

Široký v. r.

Đuriš v. r.

Ursiny v. r.

Dr. Pištor v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Šaltész v. r.

Nosek v. r.

Dr. Procházka v. r.,
též za ministra Hálu

Dr. Šrobár v. r.

Majer v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Clementis v. r.

Dr. Dřtina v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Kopecký v. r.

Liehner v. r.

Laušman v. r.

110.

Vládní nařízení

ze dne 30. dubna 1946

o zrušení nebo změně rozhodnutí správních úřadů z doby nesvobody a o úřadech zřízených v době nesvobody.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. 8, odst. 1 a čl. 13, odst. 1 ústavního dekretu presidenta republiky ze dne 3. srpna 1944, č. 11 Úř. věst. čsl., o obnovení právního pořádku, ve znění zákona ze dne 19. prosince 1945, č. 12 Sb. z roku 1946:

Část I.

Zrušení nebo změna rozhodnutí správních úřadů.

§ 1.

Rozhodnutí veřejné správy.

Rozhodnutími veřejné správy ve smyslu čl. 6 ústavního dekretu č. 11/1944 Úř. věst. čsl. ve znění zákona č. 12/1946 Sb. se rozumějí v tomto nařízení rozhodnutí kteréhokoliv orgánu veřejné správy, který v době nesvobody vykonával působnost na území země České a Moravskoslezské, pokud se účinky takových rozhodnutí vztahovaly na toto území.

§ 2.

Zrušení nebo změna rozhodnutí.

Rozhodnutí (§ 1) lze zrušit nebo změnit — mimo případy upravené obecnými nebo zvláštními ustanoveními — za podmínek vymezených v čl. 6 ústavního dekretu č. 11/1944 Úř. věst. čsl. ve znění zákona č. 12/1946 Sb.

§ 3.

Příslušnost.

(1) O zrušení nebo změně rozhodnutí veřejné správy rozhoduje:

a) orgán, který o věci rozhodl v poslední stolici,

b) není-li orgánu uvedeného pod písm. a), orgán, na nějž přešla jeho působnost,

c) nepřešla-li působnost podle písm. b), orgán, do jehož působnosti náleží rozhodnutí v první stolici o věcech, jichž se rozhodnutí týká.

d) není-li orgánu uvedeného pod písm. c), orgán, který určí příslušný ústřední úřad.

(2) Není-li místní příslušnost určena již podle odstavce 1, řídí se

a) ve věcech týkajících se nemovitostí (práv a povinností s jejich vlastnictvím nebo držbou spojených, k nim uplatňovaných nebo na ně ukládaných) polohou nemovitostí;

b) ve věcech, jejichž předmětem je nějaký čin nebo činnost lidská, místem, kde čin byl nebo má být vykonán, kde se činnost konala nebo jest nebo má být konána;

e) v jiných věcech především bydlištěm (sídlím) strany, je-li stran několik, bydlištěm (sídlím) oné, proti níž úřední úkon směřuje; nemá-li strana v tuzemsku bydliště (sídlí), po- bytem, nemá-li ani ten, domovskou obec, ko- nečné posledním bydlištěm (sídlím) nebo po- bytem v tuzemsku; nemůže-li pak žádný z těchto důvodů příslušnost založiti nebo je-li nebezpečí v prodlení, podnětem k zakročení.

(3) Byla-li by podle předchozích ustanovení založena příslušnost několika orgánů, je pří- slušným ten, který nejdříve ve věci zahájil řízení.

(4) Spory o příslušnost rozhoduje příslušný ústřední úřad.

(5) Spadá-li věc, o níž vznikl spor o přísluš- nost, do působnosti dvou nebo několika ústřed- ních úřadů, rozhodují zúčastněné ústřední úřady ve vzájemné dohodě, a nedojde-li k ní, rozhodne vláda.

§ 4.

N á v r h.

(1) Návrh na zrušení nebo změnu rozhod- nutí veřejné správy má obsahovati zejména:

1. označení rozhodnutí, jehož se návrh týká,
2. okolnosti podstatné pro posouzení přísluš- nosti,
3. prohlášení, zda se navrhuje zrušení nebo změna rozhodnutí a v jakém rozsahu, a jaké jiné rozhodnutí ve věci samé se má státi,
4. skutečnosti a průvodní prostředky, jimž se návrh odůvodňuje,
5. označení důvodu, o nějž se návrh opírá [čl. 6, odst. 1, písm. a) až e) ústavního de- kretu č. 11/1944 Úř. věst. čsl. ve znění zákona č. 12/1946 Sb.].

(2) Orgán, který ve věci rozhoduje, není oprávněn odmítnouti písemné podání (odsta- vec 1) jen pro formální vady, nýbrž má za- řídit z úřední moci jejich odstranění a stano- vit k tomu cíli podatelé přiměřenou lhůtu. Po bezvýsledném uplynutí lhůty považuje se po- dání za neučiněné. Na tento následek budíž osoba, která učinila podání, upozorněna. Byla-li formální vada odstraněna ve stanovené lhůtě, má se za to, že podání bylo původně učiněno správně.

§ 5.

Ř í z e n í.

(1) Pro řízení o návrhu na zrušení nebo změnu rozhodnutí veřejné správy platí před- pisy, které upravují všeobecně řízení před or- gánem příslušným podle § 3, a není-li takových předpisů, platí přiměřeně ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 3 Sb., o ří- zení ve věcech náležejících do působnosti poli- tických úřadů (správním řízení).

(2) Rozhodnutí o zabavení (konfiskaci) majetkových hodnot, které bylo v době nesvo- body vydáno bývalými německými úřady a or- gány, zejména bývalou státní policií, se zruší — pokud se dotýká většího počtu stran nebo pokud se to jeví účelným — vyhláškou uveřej- něnou v Úředním listě republiky Českosloven- ské a oznami se podle potřeby i obvyklým způ- sobem v obcích, jichž se obsah vyhlášky do- týká. Doručení platí za vykonané dnem uveřej- nění vyhlášky v Úředním listě republiky Česko- slovenské.

(3) Příslušný orgán může upustiti od pro- vedení důkazů, jde-li při rozhodování jen o otázky právní. Jsou-li okolnosti, o které se ná- vrh opírá, prokázány veřejnými listinami pří- loženými v prvopise nebo ověřeném opise, a byla-li věc po skutkové stránce náležitě pro- brána, neprovádí se další důkazní řízení.

(4) Z rozhodnutí lze se — pokud nejde o roz- hodnutí ústředního úřadu — odvolati do 15 dnů po doručení rozhodnutí podáním u orgánu, který rozhodnutí vydal, k orgánu jemu přímo nadřízenému.

(5) Pravomocná rozhodnutí jsou exekučními tituly a vykonávají se politickou nebo soudní exekucí.

§ 6.

Až do rozhodnutí ve věci může příslušný orgán na návrh nebo z úřední moci odložit exekuční a zajišťovací úkony, které mají býti provedeny podle rozhodnutí, jež má býti zru- šeno nebo změněno, lze-li podle okolností pří- padu míti za to, že návrhu na zrušení nebo změnu rozhodnutí bude vyhověno. Proti roz- hodnutí o odkladu není samostatný opravný prostředek, příslušný orgán může je však kdy- koliv na návrh nebo z úřední moci změnit.

§ 7.

Řízení o návrhu je prosto kolků a poplatků.

§ 8.

Zrušení nebo změna rozhodnutí, která nenabyla právní moci.

(1) Návrh na zrušení nebo změnu rozhodnutí, které ještě nenabyla právní moci, může být podle tohoto nařízení učiněn také v opravném prostředku, který bude proti rozhodnutí podán, a to i tehdy, když by podle obecných předpisů nebylo možno oprávněným prostředkem o důvod, o který se návrh opírá.

(2) Byl-li opravný prostředek už podán, ale nebylo-li o něm dosud rozhodnuto, může strana podati návrh na zrušení nebo změnu rozhodnutí ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy toto nařízení nabude účinnosti, také u orgánu, který je příslušný k rozhodnutí o opravném prostředku. Toto podání musí obsahovati údaje výtčené v § 4.

(3) Ustanovení § 6 platí přiměřeně i pro toto rozhodnutí.

Část II.

Úřady zřízené v době nsvobody.

§ 9.

Z úřadů (orgánů) a soudů, zřízených v době nsvobody, úřadují dočasně dále úřady (orgány) a soudy, uvedené v příloze k tomuto nařízení, a to, pokud z přílohy jinak neplyne, v dosavadním rozsahu.

Část III.

Závěrečné ustanovení.

§ 10.

(1) Toto nařízení platí zatím jen v zemích České a Moravskoslezské.

(2) Ustanovení § 9 nabývá účinnosti dnem 5. května 1945, ostatní předpisy pak dnem vyhlášení; toto nařízení provedou všichni členové vlády.

Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.

Kopecký v. r.

Dr. Stránský v. r.

Laušman v. r.

Široký v. r.

Šuriš v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Pieter v. r.

Ursíny v. r.

gen. Hasal v. r.

Masaryk v. r.

Hála v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Ripka v. r.

Dr. Procházka v. r.

Nosek v. r.

Majer v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Clementis v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Dr. Drtina v. r.

Lichner v. r.

Přehled úřadů (orgánů) a soudů,

zřízených v době nesyobody, které úřadují dočasně dále.

Poř.	Označení správního úřadu (orgánu) nebo soudu	Zřízení	Příslušný ústřední úřad
1.	Báňsko-železniční rozhodčí soud	vl. nař. č. 175/1942 Sb.	ministerstvo spravedlnosti
2.	Čejchovní a puncovní ředitelství v Praze a úřady a služby jemu podřízené	vl. nař. č. 228/1943 Sb. a nař. min. hosp. a práce č. 160/1944 Sb.	ministerstvo průmyslu
3.	Hasičská výbrojní ústředna	vl. nař. č. 257/1943 Sb.	ministerstvo vnitra
4.	Lesní úřady dohlédačí (od 15. června 1946 bez působnosti ve věcech mysliveckých)	vl. nař. č. 229/1942 Sb.	ministerstvo zemědělství
5.	Letecko-technický výzkumný ústav	usnesení vlády z 21. září 1939	ministerstvo dopravy
6.	Nákazová pokladna	vl. nař. č. 262/1943 Sb. a nař. min. vnitra č. 263/1943 Sb.	ministerstvo zdravotnictví
7.	Plánovací komise pro hlavní město Prahu a okolí	vl. nař. č. 48/1940 Sb., ve znění vl. nař. č. 112/1942 Sb. a nař. min. vnitra č. 208/1944 Sb.	ministerstvo vnitra
8.	Policejní ředitelství (nyní ředitelství národní bezpečnosti) v Olomouci	vyhláška ministra vnitra č. 273/1938 Sb.	ministerstvo vnitra
9.	Poštovní technická ústředna pro Čechy a Moravu (nyní Poštovní hospodářská ústředna)	výnos ministra dopravy a techniky č. 235/1942 (Poštovní věstník č. 58/1942) a ustanovení č. 146 Věst. min. pošt. č. 11/1946	ministerstvo pošt
10.	Rozhodčí soudy bratrských pokladen a vrchní rozhodčí soud bratrských pokladen	vl. nař. č. 70/1943 Sb.	ministerstvo spravedlnosti
11.	Rozhodčí soudy podle vl. nař. č. 281/1938 Sb.	vl. nař. č. 281/1938 Sb.	ministerstvo spravedlnosti

Pol.	Označení správního úřadu (orgánu) nebo soudu	Zřízení	Příslušný ústřední úřad
12.	Smišené komise pro zjišťování škod vzniklých v letech 1938 a 1939 v souvislosti s některými politickými událostmi	vl. nař. č. 98/1940 Sb.	ministerstvo vnitra
13.	Technický dozorčí spolek	vl. nař. č. 235/1942 Sb.	ministerstvo průmyslu
14.	Trhové sdružení lesního a dřevařského hospodářství	vyhl. předs. vlády č. 295/1939 Sb.	ministerstvo zemědělství
15.	Trhové svazy a společnosti pověřené prováděním některých jejich úkolů	vl. nař. č. 206/1939 Sb. a č. 270/1940 Sb.	ministerstvo výživy
16.	Ústav pro péči o uprchlíky	vl. nař. č. 292/1938 Sb.	ministerstvo ochrany práce a sociální péče
17.	Ústředna pro lesní a dřevařské hospodářství	vyhl. předsedy vlády č. 296/1939 Sb.	ministerstvo zemědělství
18.	Ústřední svaz dopravy	nař. min. průmyslu, obchodu a živností č. 451/1940 Sb.	ministerstvo dopravy
19.	Ústřední svaz obchodu se svými hospodářskými skupinami	nař. min. průmyslu, obchodu a živností č. 37/1940 Sb. a vyhl. téhož min. č. 82/1940 Sb.	ministerstvo vnitřního obchodu
20.	Ústřední svaz peněžnictví	vl. nař. č. 114/1941 Sb.	ministerstvo financí
21.	Ústřední svaz pro cizinecký ruch se svými hospodářskými skupinami	nař. min. průmyslu, obchodu a živností č. 386/1940 Sb.	ministerstvo vnitřního obchodu
22.	Ústřední svaz průmyslu se svými hospodářskými skupinami	nař. min. průmyslu, obchodu a živností č. 197/1939 Sb. a č. 268/1939 Sb.	ministerstvo průmyslu, v oboru průmyslu potravin ministerstvo výživy
23.	Ústřední svaz řemesla	nař. min. průmyslu, obchodu a živností č. 85/1940 Sb.	ministerstvo průmyslu
24.	Zeměměřičský úřad (s výjimkou dřívější působnosti Vojenského zeměpisného ústavu nebo jiných složek vojenské správy)	vl. nař. č. 298/1942 Sb. ve znění vl. nař. č. 272/1944 Sb.	ministerstvo vnitra

Poznámka: Dále úřaduje dočasně i nejvyšší úřad cenový podle vládního nařízení ze dne 8. října 1945, č. 87 Sb., o územním rozšíření použitelnosti vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového, ve znění vládního nařízení ze dne 8. května 1940, č. 189 Sb., a o dalším dočasném úřadování nejvyššího úřadu cenového.